

LA LLEGENDA DE L'ERMITA

Hi havia una vegada una nena que es deia Martina. Vivia a les afores de les Borges, amb els seus pares en Joan i la Francesca. La Martina només baixava al poble de tant en tant quan en Joan tenia d'anar a vendre el que havia recol·lectat aquella setmana. La Martina es mirava els nens i les nenes que anaven a l'escola i els hi va dir als seus pares que ella hi volia anar.

Però el que passava era que aquella família era molt pobre i no tenien diners suficients per pagar l'escola. El seu pare en Joan, va vendre els terrenys que tenia a les afores per fer possible el que havia demanat la Martina, anar a l'escola. Es van comprar un pis petitó al poble.

La nena es va posar molt contenta, perquè podia anar a l'escola, així podria aprendre coses i quan sigues gran pogués treballar en un bon ofici, amb els diners que guanyés en donaria als seus pares. La Martina enyorava molt el camp, perquè no veia els seus amics els animalets del bosc cantava amb els ocells, empaitava els esquirols, jugava amb les guineus, a la primavera collia flors, a la tardor trepitjava les fulles seques... i ara això només ho podia fer els diumenges perquè de dilluns a dissabte anava a l'escola. La nena cada vegada estava més trista perquè cada diumenge plovia, un dia es va arriscar anar-hi amb el paraigua, però no va poder jugar, el que si que va poder fer va ser explica'ls-hi als animalets com era el poble i com es sentia no podent jugar amb ells.

Els animalons li van dir que buscarien una solució perquè pogués jugar amb ells sense haver-se de mullar. Ells van estar durant un temps pensant com s'ho podien fer, un dia un moixó que era el que mai parlava els hi va dir que podien construir una casa ben gran perquè poguessin jugar amb la Martina, tots es van quedar sorpresos de que hagués parlat però els hi va encantar l'idea que havia donat per poder jugar amb ella.

Amb la col·laboració de tots els animals del bosc van construir molt ràpid la casa.